

Antoni Ros - Marbà, director

Antoni Ros-Marbà (Barcelona, 1937) va iniciar els estudis musicals al Conservatori Superior de Música de Barcelona. Posteriorment estudià direcció d'orquestra amb Eduard Toldrà, Sergiu Celibidache a l'Acadèmia Chigiana de Siena i Jean Martinon a Düsseldorf, on obtingué el primer premi de fi de curs. Del 1960 al 1962 actuà a Amèrica. El 1965 aconseguí per oposició la plaça de director titular de l'Orquestra Simfònica de la RTVE, càrrec que mantingué fins el 1967. Ha estat director titular de l'Orquestra Ciutat de Barcelona (1967-78 i 1981-86) i director musical de l'Orquestra Nacional d'Espanya (1978-81). El 1989 fou nomenat director musical del Teatro Real de Madrid.

Ha realitzat una brillant carrera internacional, amb notables èxits dirigint les formacions més importants d'Europa, Amèrica, el Japó i la Xina. Dirigeix amb regularitat a Barcelona, sobretot al Liceu. Fou director titular de la Reial Filharmonia de Galícia. En el camp de l'òpera destaquen els seus èxits amb les obres de Mozart, R. Strauss, Verdi, Puccini, Wagner, etc. Així com la direcció de la primera producció mundial de l'òpera *The Duenna*, de Robert Gerhard, i de *Divinas palabras*, d'Antón García Abril.

Sobresurten els seus enregistraments en el camp de la música espanyola: obres de Granados (*Goyescas*), Mompou o Montsalvatge. De la producció com a compositor cal destacar-ne les cantates per a corals infantils. El 1988 rebé la Creu de Sant Jordi de la Generalitat, el 1989 el Ministeri de Cultura li concedí el Premio Nacional de Música i el 2012 rebé la Medalla d'Or del Gran Teatre del Liceu, on ha dirigit en nombroses ocasions des de la temporada 1965-66.

Cobla de Cambra de Catalunya

La **Cobla de Cambra de Catalunya** es creà l'any 1995 a partir de la iniciativa espontània d'una vintena de músics procedents de diferents cobles d'arreu de Catalunya, que es reuniren per tal d'enregistrar un CD amb música no enregistrada anteriorment o amb gravacions ja molt antigues. El projecte es feu realitat el 10-11 d'abril del 1995, comptant amb la col·laboració de l'Auditori Pau Casals, de Sant Salvador (El Vendrell) i de Catalunya Música, tot i que el CD no es publicaria fins el 1998.

Abans però, l'any 1997, la Cobla de Cambra tornava a enregistrar, aquesta vegada per encàrrec de l'Entitat "Amics de Josep M. Bernat". L'Auditori del Vendrell acollia aleshores a més d'una cinquantena de músics de les més diferents procedències, per enregistrar l'obra "Quatre moviments en forma de simfonia", del mestre Josep M. Bernat, una composició per a dues cobles i percussió d'uns 45 minuts de durada.

Posteriorment, i davant la disponibilitat i entusiasme dels músics, MÚSICS PER LA COBLA ha seguit enregistrant amb la Cobla de Cambra a raó d'un o dos CD's l'any. Una vintena de treballs en els quals han col·laborat una desena de directors i més d'un centenar d'instrumentistes.

La **Cobla de Cambra de Catalunya** no té una plantilla fixa i no acostuma a fer actuacions en públic. És aquesta una voluntat expressa dels seus creadors ja que no pretén ocupar l'espai de cap altra formació existent. Tant sols en comptades excepcions ha aparegut públicament com, entre d'altres, en el cas de les Maratons de TV3 (1997 i 1998), la Gala dels Premis Nacionals de Cultura del 2001, el Concert Memorial del Centenari del mestre Joaquim Serra (2007)...

I properament al Kursaal...

MÚSICA

CAMERATA EDUARD TOLDRÀ

'Més Garreta'

dissabte, 31 de maig - 18 h
KURSAAL - Sala Gran

Interpretaran el '*Concert per a violí i orquestra en Sol menor*' compost per Garreta el 1925. També la *suite Pulcinella* (1920), l'estrena de la sardana *Hipnòtica* per a orquestra i electrònica de Xavier Pagès-Corella, director musical d'aquest concert.

MÚSICA

JULI GARRETA I EL SEU ENTORN, LES SARDANES

*Concert en els 150 anys del naixement
i els 100 del traspàs del compositor*

Amb la Cobla de Cambra de Catalunya
dirigida per **Antoni Ros - Marbà**

diumenge, 6 d'abril de 2025
12 h - TEATRE CONSERVATORI - MANRESA

ORGANITZA

AMB EL SUPORT

PATROCINA

AIXÒ ÉS FORT! AIXÒ ÉS BELL!

Un extraordinari concert matinal és el que podrem escoltar, avui diumenge, en l'històric Teatre Conservatori, edifici inaugurat el 9 de novembre de l'any 1878 a partir dels plànols de l'arquitecte sallentí Josep Torres i Argullol (Ca 1850-1909). Inclòs en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, aquest teatre anirà com anell al dit per acollir un concert de la **Cobla de Cambra de Catalunya** dedicat a **Juli Garreta** i el seu entorn, les sardanes. I és que, enguany, es compleixen els 150 anys del naixement i el centenari de la mort del compositor de Sant Feliu de Guíxols i que, molt possiblement, haguem de considerar com una de les grans figures del patrimoni musical català al costat de noms com els de Domènec Terradellas (1713-1751), Ferran Sor (1778-1839) o Robert Gerhard (1896-1970).

En el cas de **Garreta**, però, aquest reconeixement s'ha vist reduït pel fet que en l'imaginari col·lectiu ha quedat, per sobre de tot, com un compositor de sardanes, però que al món sardanista no li ha acabat d'agradar mai gaire en trobar-lo, paradoxalment, «poc sardanista». És la paradoxa d'un compositor que, abans de tot, hauríem de considerar un compositor en majúscules que va llegar-nos una obra simfònica inspirada i ambiciosa i que, a part, compondria sardanes a uns nivells de composició propis d'obra simfònica convertint aquestes sardanes en petits poemes coblístics en una forma semblant a la dels petits poemes simfònics, en forma de vals o polca, d'un Johann Strauss (1825-1899). O si preferiu, en petits poemes musicals en forma de sardana.

Malgrat aquest ocasional menysteniment, no és menys veritat que per a grans compositors i músics com Pau Casals (1873-1976), Enric Casals (1892-1986), Eduard Toldrà (1895-1962) o Igor Stravinsky (1882-1971), **Garreta** era mereixedor de ser reconegut com un dels grans. El mateix Pau Casals en les Converses mantingudes amb José Maria Corredor va dir: «*Garreta duia a dins l'embrió d'un gran mestre, un embrió que, per manca d'estudis, d'orientacions, d'un ambient propici, no pogué desenvolupar-se convenientment, en circumstàncies més favorables a la seva eclosió, aquesta mena de genis en estat de larva esdevenen un Beethoven o un Brahms*».

És per això que des de la programació d'arts escèniques del Kur-saal de Manresa ens ha semblat oportú programar a **Garreta**, ja no només en el dia d'avui sinó en altres concerts que aniran arribant. Avui toca el torn per a les sardanes de Garreta que, per a Toldrà, havien de considerar-se alguna cosa semblant a un Llibre de Memòries. Cinc de les seves sardanes són les que podrem escoltar a la segona part del concert.

A la primera part serem convidats a escoltar sardanes, dedicades a Juli Garreta, compostes per cinc compositors, entre els quals el mateix director del concert, Antoni Ros Marbà. També hi haurà espai per escoltar **La boira** (1926) de Josep Maria Vilà i Gandol (1904-1937) considerat el més gran deixeble de Garreta i que la seva mort prematura va impedir gaudir d'una obra més extensa.

Som al davant d'un concert patriòtic i de primer nivell, entenent patriòtic en el sentit de voler reconèixer, custodiar i estimar el nostre patrimoni musical, en mans d'una de les formacions de cobla de referència del nostre país i que ens permetrà fer-nos adonar del perquè de la reacció del citat Stravinsky, just haver escoltat una sardana de Garreta a L'Ateneu de Barcelona: «*Ah! Ça c'est fort, c'est beau!*» (*Ah, això és fort!, això és bell!*).

Oriol Pérez i Treviño

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: Antoni Ros - Marbà
Cobla de Cambra de Catalunya

PROGRAMA

1a part

- Sardanes dedicades a Juli GARRETA

Enric CASALS i DEFILLÓ (1892-1986)

A en Juli Garreta (1924)

Ricard LAMOTE de GRIGNON (1899-1962)

Sant Telm (1927)

Josep SERRA i BONAL (1874-1939)

El meu gra de sorra (1927)

Agustí BORGUNYÓ i GARRIGA (1894-1967)

Homenatge a Garreta (1957)

Antoni ROS MARBÀ (1937)

Porta Ferrada (1975)

- Sardana del seu deixeble

Josep Maria VILÀ i GANDOL (1904-1937)

La boira (1926)

2a part

- Sardanes de Juli GARRETA i ARBOIX

La llumenera (1892)

La rosada (1902)

Flor de neu (1902)

Somni gris (1905)

Carmeta (1915)

Juny (1920)

Producció musical de MÚSICS PER LA COBLA

*“Només hi ha un instrument capaç de donar
un crit de joia i de dolor amb veu humana,
i aquest és la tenora” Juli Garreta*